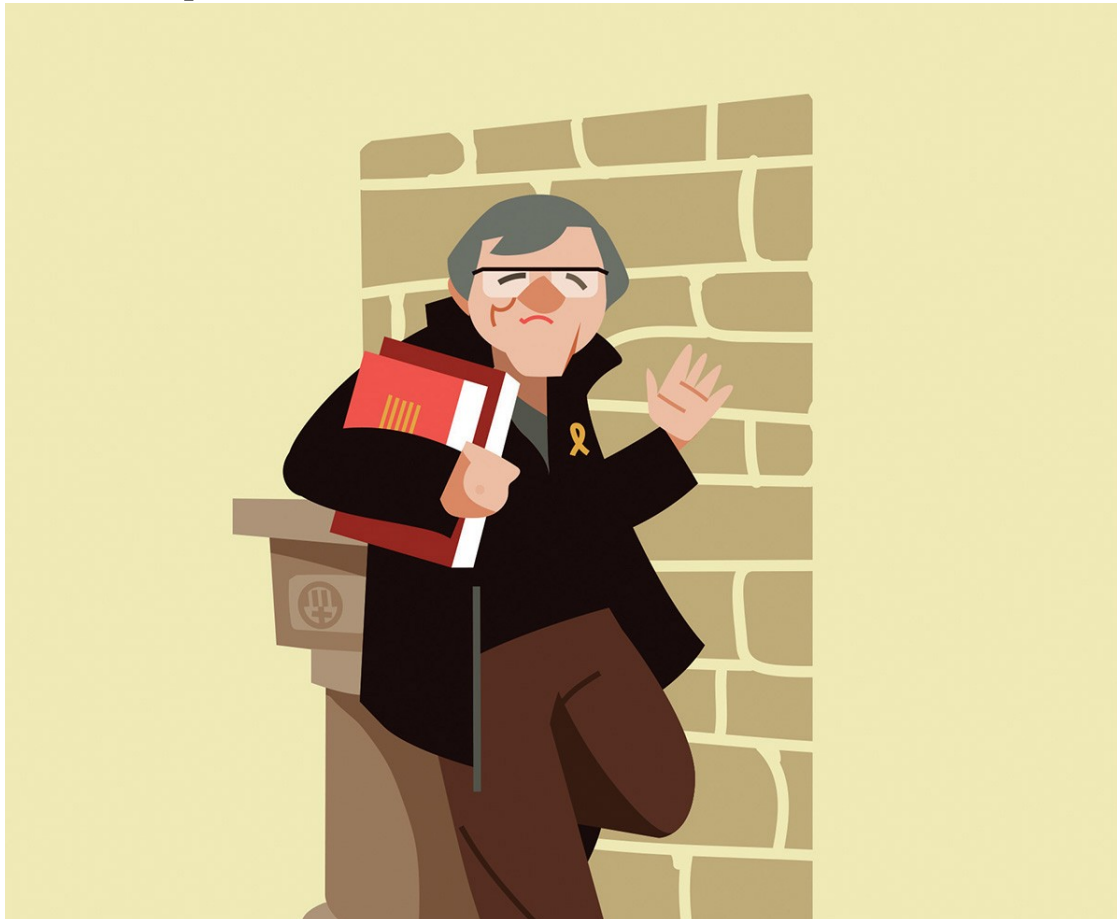

?Jaume Puig, quilowatts de llengua i compromís

Il·lustració: Maria Picassó.

Si a Manresa queda algú discret i rigorós aquest deu ser, sens dubte, en Jaume Puig i Ibáñez: després d'ell, se'n devia perdre el motllo! Va ser el primer nen a néixer en aquells habitatges que la Caixa de Manresa va impulsar a la Sagrada Família. Això era l'any 54. El pare, Secundí, venia de Copons i la mare, Maria, dels Prats de Rei. I bo, el Jaume va créixer jugant al barri - també serà a l'origen del cau de l'Antoni Gaudí. Anava a escola amb la senyoreta Pepeta, al Tossal del Coro i, després, als germans de la Salle, als Esquilets, i els darrers cursos del batxillerat al nou edifici de la Parada. Aleshores, amb 16 anys, l'oferta de l'empresa on treballava el pare va ser decisiva: el Jaume s'incorporaria a la Companyia Anònima Manresana d'Electricitat - la CAME, que va ser Segre, que seria Fecsa i que ara és Endesa. S'hi va estar quaranta anys, que aviat és dit! Però mentre facturava quilowatts des de les oficines del carrer Llussà, el Jaume va aprofitar per fer el professorat mercantil a l'Escola de Comerç de Sabadell. I la mili a Saragossa. I fins va festejar i casar-se amb l'Imma Junyent, l'any 77 -dos fills: la Laia i el Guillem, i ara mateix ja hi podeu afegir dos nets bessons, la Rita i el Magí. Però si la vida laboral havia començat d'hora, també ho feu el seu compromís participatiu, que al cap del temps ha resultat ser encara més constant i fecund: des d'aquella associació d'alumnes de la Salle a la plaça Valldaura, fins al primer curs de català el 1970, al Lingua Club. La sensibilitat filològica ja la duia de sèrie, i és aleshores

que en Joan Badia l'empeny de seguida a fer equip amb Josep Camprubí, a Òmnium Cultural. Són els anys dels cursets, especialment quan entoma la coordinació de tots els que es feien al Bages abans no existís el Consorci per la Normalització Lingüística. Quin tip de pensar! Deu ser veritat que els cansats fan la feina: des d'aquell Òmnium, i amb l'Imma, formarà part també del grup fundador de Rialles, una programació estable per a nens i nenes en català. I és a Òmnium que les responsabilitats es multiplicaran fins a ser-ne vuit anys president, quan l'entitat es manifestarà obertament independentista, fent colla amb la Muriel Casals. El trobareu darrera la versió manresana del referèndum d'Arenys, la primera marxa de torxes de la Diada del 2009, la Nit de Santa Llúcia el 2013... I en tot aquest remolí, una oportunitat: té 56 anys i li ofereixen prejubilarse. No s'ho rumia pas gaire! I d'un bot es planta a l'Autònoma per graduar-se en Llengua i literatura catalana. Quatre anys i el que fa cinc per obtenir el màster d'estudis avançats en llengua catalana. Ras i curt: un autèntic filòleg, d'orígens autodidactes però que des d'aleshores també en tindrà el títol. I tot això fent sempre costat a **El Pou de la gallina**, 34 anys vetllant l'adequació lingüística, el control pressupostari i fins la presidència de l'associació editora. I és per això, i perquè no en parlem mai gens, que en Jaume Puig i la seva estampa *picassiana* avui són ideals per celebrar que torna a ser Sant Jordi, i que aquest espai arriba exactament al número 100. És un goig, doncs, que per fer-ne festa el Jaume hagi accedit a trencar normes i -va ser mai tímid?- avui ocupi aquesta pàgina. Amb el desig sincer que ell i secció -i aquests dibuixos magnífics de Maria Picassó!- durin molts més anys encara...